

Gençlik Yasası

Nureddin Yıldız'ın 31.10.2021 tarihli (416.) Hayat Rehberi dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Özellikle mümin, genç kardeşlerime dünya ve ahiretleri için faydalı olacağına inanarak bazı düşüncelerimi ifade etmek istiyorum.

Bütün dünyada devletler, sivil toplum kuruluşları, vakıflar ve iş yapmak isteyen her topluluk önce gençlerle ilgilenmek ister. Devletlerin gençlik bakanlıkları vardır. Herkes bilir ki gelecek, bugün genç olanların şekillendireceği bir şeydir. Bunun için gençliği kendine çekmeyi herkes arzular, 'Bu genç benden olsun' ister. Dünyada şirret maksatlı terör örgütleri dahi hayallerini gençler üzerinde kurar.

Gençliği herkes ister ama herkes kendi menfaati için istemektedir gençliği. Allah da gençleri, gençlerin faydası için davet etmektedir. Allah'ın daveti ile onun dışındaki bütün davetler arasında çok önemli fark, Allah'ın *dârü's-selâma* yani cennete çağırmasıdır. Diğer bütün resmî veya sivil yapılanmalar kendileri ve kendi gelecekleri uğruna çağrı yapmaktadır. Bütün kız veya erkek gençler, bu iki tür davet arasındaki farkı bilmelidir. Allah genci ebediyen cennette kalsın diye çağırmakta ama diğer çağrı sahipleri, genç onlarda kalsın diye heveslenmektedir.

Pek çok genç kardeşim hatta onların anne-babaları dahi bu iki tür çağırma arasındaki farkı bir gencin nasıl olup da anlayabileceğini, ayrımı nereden yapabileceğini elbette soracaklardır. Lütfen kendimizi kandırmayalım! Sadece on yaşında olup henüz ortaokulu bile bitirmemiş çocuklar, geleceği açısından belli bir okulun daha faydalı olacağını düşünüp o okulun diplomasına sahip olmayı düşünebiliyorlar. Bu çocukların gelecek dedikleri şey gerçek midir, onu nasıl anlıyorlar yoksa henüz on yaşına gelinceye kadar fakülteleri, meslekleri deneyerek mi belli bir anlayışa erişmektedirler? Esasen gençlerin akılları, yaşlılara kıyasla daha az değildir; tecrübeleri olmadığından yaşlılar gibi bilemez kabul edilirler. Hele on beş yaşını doldurmuş bir delikanlı, Allah'ın davet ettiği ile bir arkadaş grubunun davet ettiği şey arasındaki farkı çok iyi bilebilir –vazgeçemediği zevkleri, keyfidir.

Şimdinin çocukları on beş yaşında oldukları zaman eskisi gibi köhne bir dünyada yaşamıyorlar. Eskiden on beş yaşında bir çocuğun gördükleri, anlaması için gösterilenler ve şahit oldukları şimdiye kıyasla neredeyse hiç denecek kadar az, basit, fakirdir. Dünyanın bütününüyle bir avuç içine sığacak kadar göz önüne gelebildiği, gençlerin evlenmeden veya iş sahibi olmadan çok önceleri bile dünyaya, dünyadaki mesleklere, çeşit çeşit uğraşlara, gelir kaynaklarına dair fikir sahibi oldukları bir zamanda yaşıyoruz. Şimdinin yaşlıları, henüz on beş yaşındayken köyde çelik çomak oynamaktan ibaret bir sosyal faaliyet içindeydiler. Artık avuç içi kadar bir cihazı eline alan gençler dünyadaki devletleri birbirine kırdırarak işler bile yapabilirler. İki devir arasındaki fark, idraki zor denecek çapta büyüktür.

İşte bu gençler ki Allah'ın cennete davet edişine adaydırlar. Her doğan çocuğun fitrat üzere doğduğu gerçeği de buradan neşet eder.

Genç kardeşlerimi ikna etmek, onlara duyurmak istediğim konu şudur: **Allah sizi bir şeye; namaza, tesettüre, zikre, ilim tahsiline, anne-baba itaatine veya başka şeye çağırdığı zaman kesinlikle bilmelisiniz ki Allah bunu, sadece ve sadece sizin için söylemektedir.** Siz yüzlerce sene yaşasanız da alınızı secdeden hiç kaldırmasanız bunun Allah'a bir faydası olmaz. Tam tersi de geçerlidir: Yüzlerce yıllık ömrünüz olsa ve en kötü şeyleri yapsanız Allah'a zararınız dokunamaz. Firavun, Nemrut, Ebû Cehil gibi zalim, despotların zararı dokunamadığı gibi... Allah, Samed'dir. Yani herkes ona muhtaçtır, onun kimseye muhtaçlığı söz konusu olamaz.

Allah insana, "Sabah namazına kalk" demişse bu insanın kazanması içindir. Allah'tan başka hiçbir çağrı sahibi, kendi menfaati olmaksızın insana herhangi bir iyiliğin davetini yapmaz. Bir vakıf, dernek, devlet burs verip karşılığında bir şey istememiş olabilir; ama zararlı olması manasında değil elbette ancak

millî bir maksadı vardır ve ülkeye yatırım olarak, ülkenin o kişiyi kazanması içindir. Resmî-sivil herhangi bir oluşum, kendi grubunu artırmak ve ileride mühendis olduğu zaman onun maslahatları doğrultusunda çalışması amacıyla burs verir. Bir terör örgütü, kendisi için kum torbası olması maksadıyla verir. İnsanın annesi bile bir açıdan ileride muhtaç olacağı evladı tarafından bakılıp nazlanacağı emelini taşıyarak küçüklüğünde yavrusunun bakımını üstlenir. Zira insanların her biri birbirine muhtaçtır, böyle bir düzenek içinde yaratılmışlardır. Allah ise ne bu amaçlardan herhangi biri ne de bunlara benzer bir gayeyle davetini yapar: Allah'ın davet maksadı gencin cennete girmesi; Musab, Nesibe, Fâtıma ile beraber olması içindir. Sabah namazına kalkmayı, gözünü haramdan korumayı, anne-babayı sevip saymayı emretmesi bundandır.

Bahsedilen bu farkı anlayamadığımız sürece Allah'ın davet edişi ile ondan başka kişi-kitle-grup-oluşum tarafından gerçekleştirilen davetin denk olduğunu zannetme yanılığımıza düşeriz. Vakfın çağırdığı genç gitmediğinde o vakıf eksik kalır, onun gelecek yatırımı boşluğa düşer. Allah'ın verdiği emirlerle kişinin kendi menfaatinden başka şeye hizmet etmez. Allah'ın emrettiklerine uyup yasakladıklarından kaçınırken kendimi düşünmüş oluyorum, şuur düzeyine erebilmek için kulağa küpe bazı kuralları bilmek ve hiç unutmamak gerekir. Bunlara 'gençlik yasaları' diyebilir, taviz verilmesi mümkün olmayan bu kurallara uyup asla esnetilmemeleri gerektiğini bilerek hayatımızı bu doğrultuda şekillendirebiliriz. Neticede böylece bizi cennetine çağıran Allah'ın çağrısına icabet etmiş oluruz. Tertemiz, günahsız, yaratıldığı fitrat kalitesi bozulmadan gençliğini bitirip orta yaşlara geldiğinde de cennete girip Allah'ın sevdiği kullardan olmak için gerekli yatırım gerçekleştirilmiş olacaktır. Saçı sakalı ağarmış birine dönüştüğündeyse kişi zaten artık çoktan hazır olmuş bir din hayatına geçmesi itibarıyla avantajlı olacaktır. Böyle ilerlememesi hâlinde **şeytan, 'Şimdi henüz gençsin' diye oyaladığı gençleri orta yaşlar ve daha ileri dönemlerde hayli hayli oyalayacak, önünde henüz çok zaman ve fırsat olduğunu düşüncesi insanı aldatacaktır.**

Genç kardeşim!

1- Birinci ve öncelikli yasan, kalbini Allah ve peygamberiyle doldurmaktır. Bu cümle futbol oynamaman, gezmemen, arkadaşsız kalman, tenis ya da yüzme kursuna gitmemen hatta âşık olmaman anlamına gelmez. Kalbini Allah ve peygamberiyle bloke etmiş olmak bu sayılanlar ve dahası için bir engel değildir, esasen bunlara yer de kalmaz. Ancak kalbi Allah'a bir köşede yer verecek şekilde açar, âmentüyü ezberden sayıp pratiğe gelince imanın pek de ortalarda görülmediği bir örneklik sergiliyorsa şeytan buradaki boşluğu çok ustaca değerlendirip dolduracaktır. Bu artık takıntılı, saplantılı bir sevgi de cin korkusu ya da vesvese de olabilir. Bu aşamadan sonra insan ömür boyu kalbini net biçimde Allah sevgisiyle dolu hissedemez. Çünkü şeytan, bir bölümünü boş işler ve malâyani ile doldurduğunda oradaki Allah ve peygamber muhabbeti git gide azalır; zira Allah'ın ve ona götüren şeylerin sevgisi, şeytana ait şeylerle bir arada durmaz. Orayı terk eden maneviyat ve iman olacaktır.

Dolayısıyla Allah'ı biraz, az, orta hâlli, şöyle böyle ya da çok seviyor olmak geçerli ve makbul değildir; Allah'a sevgimiz söz konusu olduğunda sevmek, bağlanmak, teslimiyet tamamen ona ayrılmış olmalıdır. Allah ve peygamberle dolmuş bir kalp taşınmalıdır.

2- Anne-baban, velev Müslüman olmasınlar, seninle kesiştikleri nokta olan ebeveynlik bağlantısı itibarıyla daima kalbinde olmalıdır. Allah'ı ve peygamberini nereye koyduysan anne-babayı da hemen oracığa yerleştirmelisin. Elbette onlar da yeri geldiğinde hadlerini bilecekler, Allah'ın emri veya yasağı söz konusu olunca geri çekileceklerdir.

Allah'ı ve peygamberini çok sevdiğini söyleyen ama annesinin ondan nefret ettiği birinin kalbinde Allah sevgisi hiçbir zaman aktifleşemez. Madem Allah'ı ve Kur'an'ını seviyorsun, o Allah ki Kur'an'ında herkese anne-babası müşrik dahi olsa evlat tarafından üzülmemeleri gerektiğini buyurmuştur.

3- Keşke melek gibi olsan, sıfır günah ve hata seviyesinde kalıp bütün ömrü böyle bitirdikten sonra Rabbine kavuşabilsen... Ama bu mümkün değildir. Hedefimiz en az günahla kalmak ve elden geldiğince onları da temizlemeye çalışmaktır. Ancak her şeye razı olmalı, yine de günaha cüret ettiğini gösteren bir tavır içinde olmamalıdır. En sıradan bilinen -asla sıradan değil fakat öyle bilindiği için örnek olarak alalım- günah sigaradır diyelim, oluverdi ve otuz senede bir kere sigara içiverdince bari o içme mutlaka gizli olmalıdır. Elbette içmemelisin, içilmez de ama içmek kadar berbat olan, onu teşhir etmekte sakınca görülmemesidir. Seni dünya gözüyle görenler, günahlarınla görmemelidirler.

Her hareketimizi görüp bilen Allah, günahlarımıza samimi kalple tövbe ettiğimiz ve bizi affettiği zaman sicilimiz temizlenir. İnsanlar gözüyle girenleri bir daha silmezler. Bunun içindir ki insanlara hatalarımızı göstermememiz gerekir. Hiçbir günah, 'delikanlılık hakkı' değildir. Hiçbir çirkinlik, kişi gençtir diye güzel olmaz. Elbette elli çirkinin arasında çirkinlik dikkat çekmeyebilir ama biz insanız, Müslümanız. Bu durumun getirdiği sorumluluklarımız arasında meleklerle beraber yaşamakta olduğumuz gerçeği de vardır. Meleklerle göre çirkin görüleni çirkin kabul etmeliyiz.

4- Asla boş vaktin olmamalıdır. Uyuyabilir, tıbbın izin verdiği kadar yiyebilir, gezebilir, el becerilerini geliştirebilir, spor yapabilirsin ama boş vaktin olmamalıdır. Zihinde boşluk olmamalı, hayatında da olmamalıdır. Boşta bulunmak frensiz bir araçla yokuş aşağı gitmekten farksızdır. Akıbet ya bir engele çarpmak ya da uçurumdan yuvarlanmaktır. Şeytanın çengelini attığı ilk kadro, işte bu boşluk hissini yaşayanlardır. Hiçbir şey yapamadığında yatıp şınav çekmeli, yatağını tersyüz edip tekrar düzenlemeli ama kesinlikle boş kalıp 'düşüncelere' dalmamalıdır.

Boş kaldığı için cep telefonuna sarılmak bir dinlenme ya da kültür değil, boşlukta kalmadır. Boşlukta kalma da şeytana davetiyedir.

5- Ne yaparsan, hangi fakülteyi okursan, ailen kim olursa olsun sen kesin biçimde oturup kalktığın arkadaşların gibisin. Geleceğin de onlardır. Dünya üzerinde herhangi bir branşta sivrilmiş ve dünyayı yönlendiren kişilere bakınız; çocukluk ve gençlikte etraflarında olan arkadaşlarının kimlik ortalamasına göre bir sonuç almışlardır. Arkadaş grubundaki kişiler adeta evliya gibi olanlar yetişkinliklerinde manevî yönünü ihmal etmemiş bir hayat yaşamakta, diğer türlüyse de sonuç ters istikamette olmaktadır.

Kişinin arkadaş ortalaması, geleceğidir. Arkadaş seçimi zarurîdir. Elbette hiç kimseye dünyanın en iyi karakterli insanlarından seçilip paket hâlinde teslimat yapılacak değil ama en azından kişinin kendisi seçici olmalıdır. On arkadaştan bari beşi vasıflı, kaliteli, iyi olacaktır. Bir tatil günü ne yapmak gerektiğini sorduğunuz arkadaşlarından hiç değilse birkaçı kitap okumak, hayırlı iş peşinde olmak seçeneğini dillendiriyor olmalıdır. Arkadaşlarının çoğunun gözü tozup oynamakta olan biri için bu iyi bir çevre işareti değildir.

6- Günahları asla küçük veya basit görme. Sen de küçüksün, henüz on sekiz yaşındasın ama seksen yaşındayken şimdiki bu on sekizin üzerine koyduğun yılları yaşayacaksın. Küçük günah denen şey, büyük günahların sadece birer parçasıdır. Günah işlemeden yaşamayı elbette tavsiye edemeyiz, bu çok da mümkün bir şey değildir. Ama şeytanın insana yaklaşmak için bulduğu en iyi gediklerden biri, 'Bu henüz küçük bir günah' yaklaşımının doğurduğu boşluktur ve büyük bir aldanmadır bu. Kibrit de oldukça küçük bir şeydir fakat sıcak bir ağustos gününde devasa bir ormanı yakabilir; çünkü orman sıcaktır, mevsim de yangın için uygundur.

Genç yaşlarında insan, mevsimlerden ağustosunu yaşıyor gibidir. İnsan potansiyel olarak barut gibiyken 'küçük' bir günah da geleceğini yakabilir. Bu nedenle günahları küçük-büyük olarak ayırmak hatalı bir bakıştır; Allah'a karşı olduktan sonra her saygısızlık ve hatayı tehlikeli görmek gerekir. Hataya düşmemeye çalışmalı, düşülmesi durumunda hemen istiğfar edilmelidir.

7- Unutmamalısın ki Peygamberin -sallallahu aleyhi ve sellem- güçlü müminin zayıf olandan daha iyi sayılacağını söylemektedir. Güç; bedensel, zihinsel, bakış, dil, bilgi gücü... hangi tür güçse artık. Spor yapmaya göz koyduğunda dahi tuttuğun takıma duyduğun sevgiden ötürü bir spor dalına yönelmek gibi küçük hedefli olmamalısın. Fizikine uygun, seni güçlendirecek, ahlaki bozmayacak bir spor türü bulmalı. Zihin dinamiğine dikkat etmeli, gıdayı aksatmamalı ve temiz mamullerle beslenmeli.

(Her anlamda) zayıf kalmış mümin, kimseye faydası olmayacak biridir ve hep toplamaya mahkûmdur. Allah'tan afet gelmesi ayrı mesele elbette ama müminin gözü afet bataklığında olmamalıdır.

8- Onurun ve namusun için yaşadığını unutmamalısın. Burs isterken onurunun yaş tahtaya bastığını, akrabalarına kaba davrandığında riskli bir iş yaptığını, kadın-erkek ilişkilerinde cinsiyetle alakalı tutumun sıkı olmadığına şerefine darbe alabileceğini bilmelisin. Şeriatının emirlerinden taviz vermen onurunun aksak olması, riskli bir zeminde durduğun sonucunu doğurur. Onurunu riske atmış bir genç de kendi geleceğini riske atmış ve ondan emin olamaz demektir.

9- Kur'an ve zikir bağlantısını sağlam tutmalısın. Bunun için bir cemaate bağlanman, tarikata girmen şart değildir. Sen müminsin, en büyük örgütlenme olan İslam dairesi içindesin zaten, Allah'a ve peygamberine, ümmetimizin göz bebeği Ebû Hanife'ye bağlısın. Bu bağlantılar dışında zorunlu bir bağlanma ihtiyacın yoktur. Ama yirmi dört saatini doldurduğun bir günü yazıcı melekler senin hiç Kur'an okumadığın notuyla kaydetmemelidirler. Ya da bir gün geçip de Resûlullah'a on defa salavat getirmedeğini...

Her gün bir camiye gidip elinde tesbihle bir saat zikir yapmanı istemek makul olmayabilir, belli yoğunlukta meşguliyetin vardır. Ama mesela camiden çıktığın bir namaz sonrası, ayakkabılarını giydiğin esnada kelime-i tevhidi (Lâ ilâhe illallâh) on kere söyleyebilirsin. Evine giden merdivenleri çıkarken, toplu taşıma aracını beklerken veya başka herhangi bir boşluk ânında on kere tesbih (sübhânallâh) edebilirsin. İşte zikir bu!

Allah'a olan sevgimizi ispat edebilmek için Kur'an okuma alışkanlığımızın olması gerektiğini herhâlde kabule mecburuz. Ancak henüz seri okumayı başaramadıysak da yapabileceklerimiz çok çeşitlidir. Bildiğimiz kadarını her fırsatta ezberimizden okuyarak Kur'an'la bağımızı sıkılaştırabiliriz.

10- Yaşadığımız devir, insanoğlunun artık gözünden vurulduğu bir çağdır. Gözümüzü koruyamadığımızda namusumuzu koruyamadığımız gibi dinimizi bünyemizde canlı tutmamız da mümkün olmaz. Şeytan bizi gözümüzden vuramamalıdır.

Boşanma oranlarının evlenmelerle yarıştığı zamanımızda haram işler, helallerden daha tatlı hâledir. Çünkü insanlar gözlerinden vurulmaktadır. Kendi helal eşini gördüğünden fazla haram olanı görmek durumunda kalmaktadırlar. Bu 'gözden vurulma' ile şeytanın kişiyi çökertmesi, ardından boynuna bağladığı tasmayla kendine güdümlü hâle getirmesinin önündeki engeller kalkmaktadır. Sokaktaki müstehcenlikler, fakülte amfisindeki manzaralar, cep telefonunda veya başka elektronik ortamlarda karşısına çıkanlarla insanın harama eğilimi artmakta, haram karşısındaki direnci darbe almaktadır. Öyleyse amfide oturacağı yeri seçerken veya sokakta gideceği güzergâhı belirlerken müminin zihninde hep bu endişe ve özen bulunmalıdır.

11- Ağızdan geçip boğaza inen lokmaların helalliği çok kritik bir konudur. Bu bizim ellerimizi açıp Allah'a yalvardığımızda duamızın karşılık bulup bulmamasıyla da ilgilidir. Ağızdan giren lokma insanın cennete veya cehenneme gideceğinin hazırlayıcısıdır. Yenen her haram lokma, cehenneme bir adım yaklaşma sebebidir.

12- Çok arkadaşın olması iyidir, arkadaşlarıyla aranı iyi tutmak için çaba da harcayabilirsin. Ama unutma ki hiçbir zaman kitaptan daha vefalı ve sadık arkadaş bulunamaz. Akşam olunca arkadaşlarından ayrılır, ayrı yataklarda geceyi geçirirsin. Sen hastalandığında kimse seninle birlikte

hasta olmaz ve hayatlarına devam ederler. Kitap ise böylesi hâllerde de insanı asla yalnız bırakmayan bir arkadaştır.

Kitabın cildini her yere taşıyamayabilirsin belki ama ondan aldıkların aklında, seninle beraber dolaşır. Müminlerin yazdığı, seni Allah'a ve peygamberine götüren, dinî hissiyatını güçlendiren kitapları unutma, onlar en güçlü arkadaşlarıdır.

13- Allah Teâlâ bu kâinatı ki dünya bu kâinatın nohut tanesi kadar bir parçasıdır, düzen içinde kurmuştur. Tertip ve düzeni olmayan hiçbir insan, tertipli ve düzenli dünyada kendine yer bulamaz. Vaktini, eşyani, işini düzenli yapmalı ve planlı olmalısın. Dağınıklık, evrende sahipsiz kalmak demektir. Temiz olmamak, vakti iyi kullanamamak bir çeşit dağınıklaktır. Masanın üzerinden zihninin kenarlarına kadar her kullanım sahanı temiz ve düzenli tutmalısın ki böylece hayatın da planlı, projeli, programlanmış olabilsin. Düzendenden ibaret bir kâinata yaşamanın doğal gereği budur.

14- Gelecekte dertsiz, eli yanarken dahi acı hissetmeyen biri olmak istersen günahlardan tevbe etmelisin. Tevbe edilmemiş her günah, insanın ayağına bağlı bir demir gibidir. Bunların sayısı arttıkça yürüyemez hâle gelinir ve gam, keder, vesvese kişiyi esir alıp hasta eder. Tevbenin kendisi kadar kritik bir konu, kesinlikle hemen ve anında yapılması gerektiğidir. Ertelenen her tevbe bir yükür ve her geçen günle birlikte insanın acısını artırır. Bir gün dayanamaz olduğunu hissettiğinde de şeytan kişiyi pes ettirmek için uygun fırsatı yakalar.

15- Yerin, arkadaşın, izlediğin film ve okuduğun kitabın asla Allah'ın yasakladıklarından biri olmamalıdır. Bir yerde alkol, faiz, küfür, giybet, dedikodu, çıplaklık, fuhsiyat, mahremiyet ihlali varsa orası Allah'ın hoşlanmadığı bir yer demektir. Bunları yapan arkadaş, bunlardan birini anlatan film veya kitap kötü demektir. Bunların bulunduğu içeriklere sahip bütün görsel malzemelerden uzak durulmalıdır.

*

Sevgili gencim,

Bu tavsiyeleri seninle paylaştığım için bana dualarında yer ayırmanı istiyorum. Şimdi de istiyorum elbette ama günün birinde şimdikinden çok daha muhtaç olduğum bir zaman yaşayacağım ama duanı isteyemeyeceğim. O zamanım geldiğinde de bana dualar edeceğin ümidiyle diyorum ki şu 15 nasihatimi bir kenara yaz, bunları kendine yasa edin ve Allah'tan daima isteyeceğin şu altı şeyi hiç aklından çıkarma:

“Allah'ım! Acizlikten, tembellikten, cimrilikten, korkaklıktan, ihtiyarlıktan ve kabir azabından sana sığınıyorum.”

İnsanı bunlardan biri bulduğunda tökezletir, altısı birden bulursa o insan batar. Bunun için tıpkı Efendimiz aleyhisselamın yaptığı gibi burada sayılan belalardan Rabbimize sığınmamız gerekir. Böylece eylemlerinle duaların aynı olacağından ortada sen, Allah'a ibadetle büyümüş bir genç mümin olarak ümmetin için umut olur ve kendi kurtuluşuna adım adım yürüyebilirsin. Sakın ola ki 'Bir tek benimle mi?' türünden bir evhama kapılmayasın, evet, sadece sen! Çünkü herkes tektir ve sen de kendi başına bir dünyasın.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ. وَصَلَّى اللّٰهُ وَسَلَّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ اٰلِهِ وَصَحْبِهِ اَجْمَعِيْنَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.